

Alfredo Lissoni

OZN

DOSARELE VATICANULUI

CUPRINS

CAPITOLUL 1: ***Semne ciudate pe cer*** pag. 7

O pălărie zburătoare - Cerul văzut de pe pământ - Farfurii zburătoare în Evul Mediu - în tablouri și în picturi - Cronicile fraților Villani - Nenorociri la Piacenza - Bârne zburătoare pe cerul Europei - Întâlniri de gradul trei - Pedepsele divine - Trăsurile zburătoare din secolul al XVII-lea - Doi sori pe cerul orașului Potenza - Submarinul OZN din Roboziero - Apariții și cutremure - Fenomene pe cerul orașului Napoli - Secolele luminilor - Fantomatica mijire a zorilor - Umanoizi în Orient - la ființă cercetarea științifică

CAPITOLUL 2: ***Dosarele OZN de la Vatican*** pag. 53

Biserica și farfuriile zburătoare - OZN-urile spionează evenimentele politice - Stele căzătoare care pedepsesc - Extraterestrii în arhivele ecleziastice - Farfurii zburătoare deasupra bisericilor - Luminile din Sanseverino - Luminile împărăției cerurilor - Beda, călugărul ufolog - Pașaport pentru Magonia - Corăbiile cerului - Doi curioși plecați la vânătoare de dosare X - Delirurile Sfântului Gerolamo - Vizitatorii extraterestri din dosarele ebraice - Evangheliile apocrife secrete - Rachete care apar în tablouri și în icoane - Ninsori de pomină - OZN-urile din picturile renaștentiste - Astronomii de la Vatican - Dosarele false ale OZN-urilor.

CAPITOLUL 3: ***Extraterestrii Sfintei Inchiziții*** pag. 120

Răpiți de diavol - Coarne, OZN-uri și pucioasă - Cealaltă față a Necuratului - Urme lăsate pe pământ și semne lăsate pe piele - Legături exogamice - Să fie, oare, numai vina drogurilor? - The Little Green Men (Omuleții verzi) - Războiul tainic purtat de aducătorii de mană

CAPITOLUL 4: ***Cerul văzut de pe pământ*** pag. 160

Papa acreditează ideea existenței vieții extraterestre - OZN-urile la Universitate - Mitologia ufologică - Farfuriile zburătoare dau de furcă Bisericii - Sondajul Alexander - Vaticanul și programul SETI - Balducci: Extraterestrul - fratele nostru - Specia cosmică - Spiritul răului din OZN-uri - Biblia în viziunea extraterestrilor - Credință, revelație, viața în Univers.

CAPITOLUL 1

SEMNE CIUDATE PE CER

„Cum este oare cu putință ca în această epocă de asidue cercetări științifice să fie ignorate numeroasele lumini care se zăresc în diferitele părți ale lumii?”
(Charles Fitzhugh Talman, meteorolog, 1931)

O pălărie zburătoare - Cerul văzut de pe pământ - Farfuria zburătoare în Evul Mediu - în tablouri și în picturi - Cronicile fraților Villani - Nenorociri la Piacenza - Bârne zburătoare pe cerul Europei - întâlniri de gradul trei - Pedepsele divine - Trăsurile zburătoare din secolul al XVII-lea - Doi sori pe cerul orașului Potenza - Submarinul OZN din Roboziero - Apariții și cutremure - Fenomene pe cerul orașului Napoli - Secolele luminilor- Fantomatica mijire a zorilor - Umanoizi în Orient- la ființă cercetarea științifică

O PĂLĂRIE ZBURĂTOARE

Stralsund, un orașel de la Marea Baltică, într-o noapte a anului 1680. Ne relatează despre toate acestea un cronicar al epocii, cu numele latinizat de Erasmus Francisisi: „S-a întâmplat să apară dinspre partea apusului o altă mare corabie din care au ieșit din amândouă laturile câte opt bârne lungi din care au ieșit niște vehicule mici care au prins a se mișca în toate părțile ca și cum ar fi urmărit ceva. După câțva timp a apărut în slava cerului ceva așa ca o farfurie care aducea cu o pălărie uriașă, o pălărie de bărbat, în jurul căreia străluceau niște lumini colorate atât de puternice încât întreceau lumina lunii și acestea formau o cingătoare sau o cunună care a rămas așa atârnată pe cer, deasupra bisericii Sfântul Nicolae toată seara. Oamenii aflați la fața locului, cuprinși de frică, abia de se încumetau să privească la acel spectacol ciudat ce părea a nu se mai sfârși și se retraseră mai apoi pe la cocioabele lor de pescari amărâți; dar a doua zi toți acei oameni se văitară de dureri la mâini și la picioare, la cap și în alte părți ale trupului...”

CERUL VĂZUT DE PE PĂMÂNT

Aparițiile de OZN-uri, așa cum am putut vedea din fragmentul de mai sus, nu reprezintă apanajul exclusiv al secolului acestuia; există de acum sute de cronici istorice, fel de fel de documente și până și reprezentări picturale medievale și renascentiste care îi propun observatorului mai atent amintirea unor întâlniri de aproape din trecut. O parte însemnată a documentației pe care am adunat-o și pe care am hotărât s-o redau în această carte provine din unele dintre cele mai impenetrabile arhive istorice ale Vechiului Continent, arhivele Vaticanului. Acestor arhive le-am dedicat un spațiu întins în următoarele două capitole ale cărții trecând în revistă toate acele relatări, ilustrații, dovezi culese și immortalizate de preoți și călugări, de clericii rătăcitori, de sacerdoți și erudiți slujitori ai Bisericii care încă din primii ani ai Creștinismului au luat hotărârea - într-o lume care se afla pe moarte sau supusă transformării - de a se face custozii memoriei istorice a omenirii. Acest lucru a fost realizat prin așternerea pe hârtie a unor *Cronici*, mai ales în latină sau în italiana vulgară, având un caracter cu precădere istoric (și uneori și științific); dar a mai fost realizat și prin intermediul *Legendelor creștine*, numite astfel pentru că amestecau într-o optică didactică întâmplări reale, povestiri biblice și imaginație; și a mai fost realizat grație unui număr cât se poate de mare de sculpturi, goblenuri și picturi comandate de Sfântul Scaun sau realizate de cucernici slujitori ai Bisericii. Scopul acestei iconografii era - așa cum ne informează cercetătorul ceh în materie de Biblie Thomas Shpidlik de la institutul Pontifical de Studii Orientale din Roma - acela de „a descifra sensul formelor vizibile care se înfățișează ochilor pentru a-i prinde sensul divin”. Fapt care explică ardoarea, pasiunea împinsă până la sacrificiu cu care călugării copiiști și artiștii catolici s-au implicat în toată existența lor în păstrarea mai întâi a culturii romane târzii și mai apoi, a celei creștine. Și nu numai atât; pentru că până și în secolele care au urmat mulți dintre acești erudiți slujitori ai Bisericii au știut să includă în operele lor prin care îl preamăreau pe Dumnezeu și niște idei filozofice și științifice împotriva curentului cum s-ar spune și până și niște invenții a căror improbabilă punere în aplicare era

privită cu suspiciune de mai-marii acelor vremuri (așa, de exemplu, în anul 1670 iezuitul Francesco Lana a descris în lucrarea sa *Prodrom* construirea de către pământeni a unei aeronave care anticipa aerostatele).

Așa se face că tot scotocind prin aceste cronici străvechi și tot uitându-se la străvechile tablouri, încă de prin anii '50 niște împătimiți de ufologie din mai toată lumea au descoperit niște urme ale unor vizite făcute de extraterestri *ante litteram*. Bineînțeles că multe dintre fenomenele descrise în străvechile cronici erau și sunt și acum explicabile grație fizicii și astronomiei: și anume că acele „trabes ignitae“, bârne de foc, zărite și descrise în trecut, nu erau altceva decât niște comete, fapt cunoscut foarte bine și de către oamenii din vechime care nu erau chiar atât de ignoranți, așa cum cred unii. Studiarea unor astfel de fenomene a fost, desigur, deseori apanajul astrologilor, nu al astronomilor și nicidecum al prea-învățaților slujitori ai Bisericii (astfel încât, interpretarea acestor fenomene a fost adeseori una mistică sau superstițioasă); cometele îndeosebi au fost considerate adeseori drept niște prevestiri, îndeobște negative, ale unor epidemii, prevestiri de foamete sau de războaie. Eseistul Jean-Marie Abgrall relatează că: „Păreau a fi niște manifestări ultraterestre, o expresie a unei justiții și a unei puteri divine imanente. Și deseori drept niște mesagere ale morții. Ar fi anunțat, se pare, morțile lui Vespasian (79), Constantin (337), Meroveu (577), Mahomed (632), Pepin cel Scurt (768), Boleslaw I al Poloniei (1025), Henric I al Franței (1060), papa Alexandru II (1181), Richard I al Angliei (1199) și Filip August (1223), moartea papilor Inocențiu IV (1254) și Urban IV (1264), a lui Henric IV (1610) și a lui Napoleon (1821). În anul 43 î.Hr., atunci când o cometă a apărut pe cer după moartea lui Iulius Cezar, cronicarii au văzut în acest fapt, chipurile, cum sufletul conducătorului de oști se înălța la ceruri. În anul 840 Louis le Débonnaire își dădea sfârșitul - potrivit credinței populare *vox populi* - datorită spaimei superstițioase care-l cuprinsese la vederea spectacolului oferit de cometa Halley din anul 837. Dar, potrivit părerii altor prevestitori, începând cu apariția cometei lui Donați, în anul 1858, acești aștri nebuloși prevestesc niște ani buni pentru producția vinului...“, în vremuri mai noi, trecerea unei comete a fost interpretată de către numeroase

secte ufologice ca reprezentând apropierea cataclismului final; astfel că în anul 1997 trecerea cometei Hale-Bopp i-a convins pe membrii grupării rozacruciene a Templului Solar a lui Luc Jouret că sosise clipa-cea-de-pe-urmă în care trebuiau să se sinucidă conform ritualului pentru a fi teleportați de către cometă pe Sirius; același lucru îl făcuseră și cei treizeci și nouă de adepți ai sectei ufologice Heaven's Gate din San Diego, California, care își luaseră viața la porunca gurului lor nebun, Marshall Applewhite.

Dincolo de faptul că aceste grupuri așa-numite „contactiste“ (ale căror conducători pretind a fi în mod straniu într-o legătură permanentă cu extraterestrii), ei bine aceștia nu au nimic de-a face cu cercetarea ufologică serioasă, ci, dimpotrivă, reprezintă un aspect negativ, mitoman și fantastic al folclorului OZN și este interesant de subliniat faptul că așa cum s-a întâmplat mai dintotdeauna la apariția acelor „semne pe cer“ - fie că acestea au fost OZN-uri adevărate sau comete - locuitorii acestei planete au vrut să vadă în aceste semne niște semnale cât se poate de precise pentru pământeni. Toate acestea ne fac să avem o viziune riguros antropocentrică și chiar exclusivistă a fenomenului OZN. Odată ce s-a renunțat, anevoie, la credința (antropocentrică) cum că omul ar fi singura specie inteligentă din univers, creată de Dumnezeu și pentru Dumnezeu, conștientizarea posibilităților unor vizite ale unor extraterestri - conștientizare datorată recentelor descoperiri științifice și astronomice - a făcut ca oamenii să-și spună: extraterestrii vin pe Pământ numai și numai de dragul nostru, al oamenilor, poate pentru a ne ajuta pe ascuns să evoluăm sau pentru a ne coloniza, a pune stăpânire pe noi în mod treptat și pe tăcute evitând în amândouă cazurile un contact public și direct cu efecte devastatoare. În aceste două filoane dominante ale literaturii ozeniste internaționale nu este greu să se afle o cheie de citire, cât se poate de subiectivă și telurică, alimentată pe deasupra de temerile noastre psihologice cele mai mari (nu este deloc întâmplător faptul observat de psihiatra Giulia D'Ambrosio - care studiază fenomenul așa-zisilor „răpiți de OZN-uri“ - faptul că apariția „extraterestrilor agresori“ a fost înregistrată îndeosebi în Statele Unite care au o cultură a invaziei - să ne gândim, bunăoară, la ce le-au făcut americanii pieilor roșii - care reexplodează ca o